

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1974-1975

27 JANUARI 1975

ONTWERP VAN DECREET

tot regeling van de geldelijke tussenkomst van het Rijk in het Nederlandstalige sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het huidige ontwerp van decreet strekt ertoe een aangepaste subsidiëring uit te werken ten bate van de verenigingen die sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen bedrijven.

Tot hiertoe wordt de subsidiëring van deze verenigingen geregeld door het koninklijk besluit van 24 maart **1967**, aangevuld door het koninklijk besluit van 22 december **1971**.

Het koninklijk besluit van 24 maart 1967 aangevuld door het koninklijk besluit van 22 december 1971 is in de praktijk van zeer grote betekenis gebleken om de verscheidene vormen van volksontwikkeling bij volwassenen te stimuleren en te steunen. Het toepassingsgebied van deze besluiten betrof echter de rijke variatie van initiatieven voor de ontwikkeling van volwassenen die in de Nederlandstalige gemeenschap van ons land tot stand is gekomen.

De belangrijke evolutie die zich echter tijdens de laatste jaren in de sector van de volksontwikkeling voltrekt, stelt thans vereisten van hergroepering en selectie naargelang de aard en de specifieke kenmerken van de bestaande werksoorten. Het subsidiëren volgens dezelfde normen van activiteiten als vorming van volwassenen in internaatsverband, amateuristische kunstbeoefening, algemeen sporadisch ontwikkelingswerk of vormingsinitiatieven van verenigingen, zonder rekening te houden met de hun eigen opstelling en werkwijze, kan niet langer op gunstige wijze beantwoorden aan de diverse problemen die zich in de verscheidene sectoren van het werk

aanbieden. Dit dreigt remmend in te werken op de volwaardige en aangepaste uitbouw van de volksontwikkeling.

Dit ontwerp van decreet vormt het eerste van een reeks die zich tot doel stelt het reeds zo dynamische vormingswerk in Vlaanderen nog verder te stimuleren, zodat het reële kansen krijgt om de evoluerende inzichten op gebied van volksontwikkeling op de voet te volgen en te integreren in het eigen werkgebied. Met een aangepaste wettelijke basis zal het volksontwikkelingswerk onder zijn talrijke facetten mogelijk zijn de hedendaagse verwijzing naar de noodzaak van voortdurende vorming van elke burger op het eigen werkterrein op te vangen en begeleidend op te treden voor de grote groep van belangstellenden die in zeer verscheiden fazen van hun bestaan uitzien naar verschillende mogelijkheden van informatie- en kennisoverdracht.

De titel van dit ontwerp wijst duidelijk op het gemeenschappelijk kenmerk van de organisaties die in dit decreet bedoeld worden nl. het verenigingsverband. De vormingsactiviteiten die zij ontplooien gebeuren op basis van groepering ter plaatse van belangstellenden in lokale of interlokale groepen of afdelingen. Dit is echter niet het enige kenmerk dat als criterium voor subsidiëring dient. De werkzaamheden en programma's van deze verenigingen moeten ontegensprekelijk het karakter van sociaal-cultureel vormingswerk dragen.

Ter verduidelijking volgt hier een korte uitleg.

De ervaring dat, in onze snel veranderende samenleving, elke mens een bestendig proces doormaakt van groei en aanpassing, deed ook het besef toenemen dat voortdurende vorming in de verschillende levensfasen en in de meest diverse levenssituaties dwingende noodzaak is geworden. Onze samenleving is bijzonder gecompliceerd geworden. Zij onderzocht steeds opnieuw gevestigde patronen, verhoudingen, ideeën en normen. Zij roept bovendien een groot aantal problemen op voor de volwassene die poogt te begrijpen, inzicht te krijgen, een eigen plaats te vinden en in te grijpen waar een of ander naar zijn oordeel fout loopt. Dit proces van opvangen en verwerken, dat tot een reëel bewustzijn van de eigen individualiteit moet voeren, is bijzonder belangrijk omdat het mede bepalend zal werken voor de mate waarin en de wijze waarop de volwassene de hem toevallende verantwoordelijkheden ten opzichte van zichzelf, van zijn gezin en van de gemeenschap kan opnemen en beleven.

Het sociaal-cultureel vormingswerk beoogt dergelijk vormingsproces op gang te brengen en te begeleiden om de volwaardige integratie van de bewuste en zelfstandig denkende volwassene in de moderne wereld mogelijk te maken.

Dit ontwerp wil verenigingen die zich deze activiteiten tot hoofddoel gesteld hebben, dank zij aangepaste steun van de overheid, helpen hun belangrijke taak zo efficiënt mogelijk te volbrengen. Deze verenigingen werken trouwens complementair op de initiatieven en activiteiten die door andere groepen of instellingen genomen worden en die er meer op gericht zijn in de overwegend professioneel gerichte her- en bijscholingsbehoeften van de volwassenen te voorzien.

De Nederlandstalige gemeenschap van ons land heeft een bijzonder rijk net van verenigingen die, op het plaatselijk vlak werkend, vanuit hun specifieke ideologische of filosofische visies, aan de totaliteit van de bevolking

mogelijkheden aanbieden tot verdere en hernieuwde vorming.

De impulsen die in vroegere tijden uitgingen van de Vlaamse beweging, de sociale emancipatiestrijd, de uitbouw van politieke partijen of groepen, werden in de laatste jaren ook beïnvloed, direct of indirect, door informatie uit het buitenland en aldaar genomen initiatieven of gedane experimenten. De aanvankelijk genomen opties en gebruikte methodes in de verenigingen werden in de laatste jaren sterk onder de loupe gesteld en geleidelijk aan evolueerden gerichtheid en werkmethodes meer in de lijn van de heden ten dage bestaande inzichten over sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen.

De organisatorische structuur, die haar doelmatigheid heeft bewezen, bleef behouden : lokale groepen, meestal gebundeld in regionale federaties, werkend onder een algemeen bestuur en een algemeen secretariaat die studiewerk verrichten, programma's ontwerpen, organisatorische contacten met andere organisaties en met de overheid onderhouden. Dit decreet gaat ervan uit dat het nog niet gans deze structuur ten laste hoeft te nemen.

De ondergeschikte overheden zijn vaak beter geplaatst om op aangepaste wijze de lokale en regionale geledingen tegemoet te komen. Het Rijk voorziet met dit decreet slechts in de volwaardige subsidiëring van de algemene werking en een beperkte subsidiëring voor de werking op regionaal niveau.

Het aantal professioneel gevormde personen die in het sociaal-cultureel verenigingsleven tijdens de laatste jaren werd ingeschakeld neemt regelmatig toe. Dit is een gelukkig verschijnsel want dit vormingswerk moet in de huidige context inderdaad kunnen stoelen op de kennis en ervaring van gevormde personen die er zich voltijds en volledig geëngageerd kunnen voor inzetten. Zoals in zoveel andere terreinen van het menselijk leven moet ook in het vormingswerk gebruik worden gemaakt van de inzichten die de wetenschap over de mens in zijn ontwikkeling en in zijn relatie tot de samenleving thans biedt. Het zinnig hanteren van groepsrelaties, van samenlevingsverbanden vergt bijzondere kennis en vaardigheid die de kwaliteit van het gepresteerde werk ten goede moet komen.

Met dit decreet wordt resoluut geopteerd voor de professionalisering van het sociaal-cultureel vormingswerk. Zonder afbreuk te doen aan de waarde en de onvervangbare betekenis van de vrijwillige inzet van duizende kaderleden en vrijwilligers, menen wij dat de professionalisering van het sociaal-cultureel vormingswerk verdere uitbreidingskansen moet krijgen.

Van de beroepskracht in het vormingswerk moet de grootste professionele deskundigheid kunnen worden verwacht. Destijds werd het onderwijs aan de volkskinderen ook verstrekt door vrijwilligers. Thans kan de uitbouw van de onderwijsfunctie bogen op de inzet van duizende beroepskrachten, die ambtshalve belast zijn met de scholing van de jeugd. Ook het sociaal-cultureel vormingswerk, in zijn originele bijdrage tot de voortdurende vorming, behoeft een korps van bekwame culturele werkers. De tijd van onderbetaalde en overbelaste vormingswerkers behoort tot het verleden.

Vandaar dat het decreet voorziet in een ruime en hoge subsidiëring van de personeelskosten teneinde geschoold en gekwalificeerd personeel te kunnen aantrekken. De mogelijkheid te werken met een geprofessionaliseerde personeelskern zal het vormingswerk ongetwijfeld een nieuwe dynamiek en aanpak bezorgen.

Op basis van deze aanwezige personeelskern zal iedere vereniging forfaitaire werkingstoelagen kunnen ontvangen voor hun werking. Zo kan iedere vereniging voortaan binnen een nauwkeurig omschreven subsidiëring, een eigen en aangepast beleid voeren.

Het dient in de toekomst vermeden dat algemene organisaties voor hun nationale werking zouden betoelaagd worden door andere departementen, of door gemeenten en provincies en dat deze algemene organisaties toelagen van andere departementen zouden ontvangen, zowel voor hun nationale, als voor hun regionale werking.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Het ontwerp beoogt enkel de erkenning en subsidiëring van organisaties die aan Nederlandstalig, sociaal-cultureel vormingswerk in verenigingsverband doen, dit door bemiddeling van plaatselijke groepen. Andere werksoorten, bv. vormingswerk in internaatsverband, amateuristische kunstbeoefening, enz. zullen het voorwerp uitmaken van specifieke decreten.

Art. 2

Het decreet is alleen van toepassing op verenigingen gestructureerd zoals voorzien in § 2 en § 3 van dit artikel nl. een autonome Nederlandstalige organisatie werkend in de door het artikel aangegeven gebieden. Hierbij wordt uitgegaan van de veronderstelling dat de leden zelf actief zijn en een beperkte en persoonlijke financiële inbreng hebben.. . Onder het begrip « leden » wordt hier natuurlijk verstaan de aangeslotenen en niet de leden van de algemene vergadering van de v.z.w. **De** werkwijze gebeurt op een democratische wijze, via lokale en regionale structuren.

In § 2 en § 3 van dit artikel wordt duidelijk gesteld, dat alleen verenigingen kunnen worden erkend, die uitsluitend werden opgericht met het doel nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen te bedrijven. Bij reglement kan er dan ook voor worden gezorgd dat — zoals voor het openbaar bibliotheekwerk wordt voorzien — de organiserende v.z.w. uitsluitend voor dit doel is opgericht, dit om ongewenste financiële en/of tweetalige mengvormen te vermijden.

De aanwezigheid van ten minste twee leidende personeelsleden is een minimumvoorwaarde voor een doelmatige werking van een algemene organisatie van het beoogde type. Deze bepaling komt daarenboven tegemoet aan de wens uitgedrukt in het cultuurpact, de subsidiëring van personeelskernen in nieuwe decreten te voorzien.

Het decreet voorziet ook de mogelijkheid streekorganisaties te erkennen.

In § 4 van dit artikel worden zekere tot nu toe erkende organisaties, de gelegenheid gegeven zich gedurende twee jaar in orde te stellen met zekere criteria. Op deze wijze wordt het cultuurpact geëerbiedigd.

In tegenstelling met het koninklijk besluit van 24 maart 1967 voorziet het decreet voor de nieuwe organisaties een voorlopige erkenning van twee jaar. Deze formule zal ongetwijfeld bijdragen tot een beter budgettair beleid voor het Rijk en tot een strengere controle op het nakomen

van de voorwaarden waarop de erkenning steunt. Boven- dien zou dienen aangetoond dat deze erkenning en subsi- diëring verdere ontwikkelingen mogelijk maken.

De erkenningsvoorwaarden zoals in § 6 opgesomd, werden in grote mate overgenomen uit het koninklijk be- sluit van **24** maart 1967. Zoals in § 2 wordt ook hier met de term « uitsluitend » bedoeld, dat de voor erkenning en subsidiëring in aanmerking komende organisaties geen hoofd- of nevenfuncties mogen vervullen die niet recht- streeks en intentioneel strekken tot de culturele vorming van volwassenen. Zo worden o.m. activiteiten van com- merciële aard, in dit verband onverenigbaar geacht met sociaal-cultureel vormingswerk.

De opsomming betreft activiteiten die wezenlijk wor- den geacht voor het sociaal-cultureel vormingswerk bin- nen lokale en bovenlokale verenigingsstructuren. Het is de bedoeling dat zou worden aangetoond dat deze activitei- ten een voldoende kwaliteit en frekwentie hebben bereikt op het ogenblik van de erkenningsaanvraag.

Dit artikel voorziet tevens de mogelijkheid nadere er- kenningsvoorwaarden te bepalen voor de streekorganisa- ties alsook het bepalen van de actieve werking van de lokale afdelingen of groepen. Dit laatste is belangrijk daar de ganse structuur van de betrokken verenigingen, alsook de structuur van het decreet gebaseerd is op deze feitelijk- heid. Dit alles wordt dan ook nader bepaald bij konink- lijk besluit. Wat de kadervorming betreft, deze wordt niet extra gesubsidieerd omwille van twee redenen : enerzijds behoort de kadervorming tot een noodzakelijke activiteit en anderzijds is een aanvullende extra subsidie voor ka- dervorming wellicht niet noodzakelijk gezien de financiële mogelijkheden die dit decreet biedt.

Art. 3

De erkenning gebeurt bij ministerieel besluit. Alzo kan zij ook op ieder ogenblik worden opgeheven als de orga- nisaties niet meer beantwoorden aan de voorwaarden van dit decreet. Dan moet echter eerst de Hoge Raad voor de Volksopleiding worden gehoord.

Art. 4.

De rijkstoelage bestaat uit en wordt terzelfdertijd be- perkt tot een toelage voor personeelskosten, een vaste basistoelage en een werkingstoelage, dit in overeenstem- ming met het cultuurpact.

Het subsidiabel bedrag van de personeelsuitgaven wordt beperkt door weddeschalen, enerzijds voor het be- leids- en educatief personeel zoals bij het onderwijzend personeel, anderzijds voor het administratief personeel zoals bij het rijkspersoneel. Deze analogie berust op de opdracht die de personeelsleden te vervullen hebben. Zij zal verder worden doorgetrokken in het koninklijk be- sluit, dat de criteria bepaalt waaraan de personeelsleden moeten beantwoorden. Tevens is er een duidelijke ver- houding gesteld, tussen het beleids- en educatief personeel en het administratief personeel dat voor subsidiëring in aanmerking komt, dit naar het principe dat de meeste aandacht dient te gaan naar het vormingswerk van de organisaties en niet naar hun administratieve bezigheden. De toelagevoet is degressief daar het de bedoeling is alle verenigingen een kans te geven.

De vaste basistoelage bestaat uit een forfaitair bedrag, gelijk voor elke algemene organisatie respectievelijk streekorganisatie. Ook deze bepaling wordt voorzien in toepassing van de in het cultuurpact vermelde bijzondere waarborgen voor organisaties.

Tenslotte wordt, met het hiervoor reeds gebruikte argument omtrent de prioriteit van het vormingswerk, een forfaitaire werkingstoelage uitgekeerd op basis van het aantal subsidieerbare beleids- en educatieve personeelsleden. Er is rekening gehouden met het cultuurpact door een aantal personeelsleden haast volledig te subsidiëren.

Op deze wijze krijgt elke vereniging de kans om zich verder uit te bouwen en zich volwaardig te structureren. De forfaitaire werkingstoelage komt tegemoet aan een gezond begrotingsbeleid. Enerzijds voor het Rijk waar in tegenstelling met de toestand onder het koninklijk besluit van 24 maart 1967 de begroting van het Rijk niet langer rekening dient te houden met de uitgaven van de verenigingen; het ganse subsidiëringssysteem berust op de personeelskern, waar duidelijke remmen inzitten. Anderzijds geeft het de verenigingen een kans een eigen beleid te voeren m.a.w. een zuinig beheer zal zichzelf belonen.

Een ander belangrijk element voor een gezond financieel beleid is ook de mogelijkheid de subsidies grotendeels uit te keren in het jaar zelf dat de uitgaven worden gedaan. Zo komt er een einde aan een subsidiëring één tot twee jaar na het uitgeven, met als gevolg het aangaan van leningen, het betalen van dure interesten, het zoeken naar liquide middelen, allemaal tijd- of geldverlies ten aanzien van het eigenlijke doel : het vormingswerk.

De rijkstoelage voor de streekorganisaties wordt beperkt gehouden vanuit het beleidsbeginsel, dat het cultureel werk op streekniveau mede tot de bevoegdheid en de zorg van de provinciale overheid behoort en derhalve de financiële last door Rijk en provinciale overheid dienen gedeeld.

Art. 5

Het aantal gesubsidieerde personeelsleden staat in functie van de geleverde prestaties van de erkende verenigingen van het aantal lokale afdelingen of groepen met een actieve werking. Zoals in deze memorie van toelichting wordt betoogd, is de actieve werking van een lokale afdeling of groep, basisbeginsel voor de werking van een sociaal-culturele vereniging voor volwassenen in verenigingsverband. Dit neemt niet weg dat er voldoende activiteiten dienen opgezet te worden zoals bepaald in artikel 2, § 6, 4. Om budgettaire redenen en om redenen van stabiliteit is er duidelijk bepaald op welke wijze een vermeerdering of vermindering van het aantal gesubsidieerde personeelsleden kan worden toegestaan.

Art. 6

Deze bepaling wordt voorzien in toepassing van de in het cultuurpact vermelde bijzondere waarborgen voor organisaties.

Art. 7

Gelet op het feit dat slechts een beperkt aantal organisaties, erkend op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967, onder toepassing van dit decreet valt, kan de continuïteit in de subsidiëring slechts door het inlassen van dit artikel worden verzekerd.

Om budgettaire redenen wordt uitgegaan van het standpunt dat men als vertrekpunt de toestand van de nu reeds erkende verenigingen neemt, met uitzondering van een minimumpersoneelskern noodzakelijk voor vormingswerk in verenigingsverband. Op deze wijze zullen wildgroei en budgettaire moeilijkheden worden vermeden.

*De Minister van Nederlandse Cultuur
en van Vlaamse Aangelegenheden,*

R. DE BACKER-VAN OCKEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 9^e december 1974 door de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet « tot regeling van de geldelijke tussenkomst van het Rijk in het Nederlandstalige sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband », heeft de 9^e januari 1975 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp-decreet strekt tot de regeling van de subsidiëring van de organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband.

In de huidige stand van zaken is die subsidiëregeling vervat in het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volkswikkeling, gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 december 1971.

Betreffende de vigerende regeling laat de memorie van toelichting opmerken :

« Het toepassingsgebied van deze besluiten betrof echter de rijke variatie van initiatieven voor de ontwikkeling van volwassenen die in de Nederlandstalige gemeenschap van ons land tot stand is gekomen.

De belangrijke evolutie die zich echter tijdens de laatste jaren in de sector van de volkswikkeling voltrekt, stelt thans vereisten van hergroepering en selectie naargelang de aard en de specifieke kenmerken van de bestaande werksoorten ».

In die beschouwingen ligt de reden waarom voor de betoelaging van het sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen een afzonderlijke regeling voorgesteld wordt.

* * *

VOORAFGAANDE OPMERKING

In de memorie van toelichting (blz. 1) wordt uiteengezet : « Tot hertoe wordt de subsidiëring van deze verenigingen geregeld enerzijds.. . en anderzijds door een ontwerp van koninklijk besluit van 18 februari 1970... ».

Uit de verklaring van de gemachtigde ambtenaar blijkt dat met het « ontwerp van koninklijk besluit van 18 februari 1970 » subsidiëringcriteria bedoeld zijn die door het bestuur toegepast worden zonder dat zij als dusdanig in een reglement zijn opgenomen. Een zodanige verwijzing wordt beter niet in de memorie van toelichting opgenomen. Dezelfde opmerking geldt voor de uiteenzetting op blz. 6 van de memorie naar luid waarvan « het ontwerp van koninklijk besluit van 18 februari 1970 betreffende de kadervorming vervalt voor de verenigingen erkend op basis van dit decreet.. . ».

Aanhef

In de aanhef van het ontwerp dient melding gemaakt te worden van het akkoord van de Staatssecretaris voor Begroting, met verwijzing naar de datum. Vooralsnog heeft de Raad van State geen kennis ervan dat dit ak-

koord zou gegeven zijn. Het ligt voor de hand dat het ontwerp-decreet maar volkomen is mits bedoeld akkoord bekomen wordt. Onder dat uitdrukkelijk voorbehoud verleent de Raad van State zijn advies omtrent de inhoud van het ontwerp.

In het indieningsbesluit dient de aanwijzing van de Minister, die ermee gelast is het ontwerp in te dienen, aangevuld te worden met de woorden « en Vlaamse aangelegenheden ».

Art. 2

§ 2 luidt als volgt :

« § 2. Onder vereniging wordt verstaan : het georganiseerd samenkomen en samenwerken van personen tot een bepaald doel waarbij de aansluiting vrijwillig gebeurt met een beperkte en persoonlijke financiële inbreng om aannemelijk te maken dat de benodigde middelen ter beschikking staan om de gestelde doeleinden te verwezenlijken. »

Vooreerst weze opgemerkt dat de commentaar dienomtrent in de memorie van toelichting niet met de tekst strookt. De commentaar vermeldt inderdaad :

« In § 2 van dit artikel wordt duidelijk gesteld, dat alleen verenigingen kunnen worden erkend, die *uitsluitend* werden opgericht met het doel *Nederlandstalig* sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen te bedrijven. »

De Regering zal moeten nagaan of de commentaar dan wel de tekst van het ontwerp aanpassing vergt.

De vraag rijst trouwens of het bepaalde in § 2 in de tekst moet behouden blijven. Immers, van de ene kant stelt § 6 van hetzelfde artikel als voorwaarde dat de organisatie de vorm moet hebben van een vereniging zonder winstoogmerk, van de andere kant duiden de woorden « met een beperkte en persoonlijke financiële inbreng » op een bijkomende voorwaarde ter betoelaging die beter in die vorm in de tekst tot uiting zou worden gebracht.

* * *

In § 3 leze men « ten minste » in stede van « minstens ».

Verder bepaalt artikel 2, § 3 (blz. 3, derde lid van de tekst van het ontwerp) :

« De Koning bepaalt de nadere erkenningsvoorwaarden voor de streekorganisaties. . . ».

De memorie van toelichting drukt zich desbetreffend als volgt uit :

« Dit artikel voorziet tevens de mogelijkheid specifieke erkenningsvoorwaarden te bepalen voor de streekorganisaties. . . ».

De memorie van toelichting geeft geen uitleg omtrent de aard van de erkenningsvoorwaarden waarvan de bepaling door de ontworpen regeling aan de Koning toevertrouwd wordt. Mocht het om de vaststelling van substantiële regels gaan, dan is zodanige delegatie van be-

voegdheid een miskenning van het bepaalde bij artikel 11 van het decreet van **28 januari 1974** betreffende het Cultuurpakt naar luid waarvan « De voorwaarden en de procedure van erkenning.. . naar gelang van het geval bij de wet of bij decreet (worden) vastgelegd ».

* * *

§ 4 luidt als volgt :

« Van de bepalingen onder § 3, derde en vierde lid kan worden afgeweken indien blijkt, dat bijzondere sociaal-culturele omstandigheden de ontwikkeling van de vereniging hebben afgeremd. In dit geval kan tot voorlopige erkenning worden overgegaan.. . ».

. Zo kan aangenomen worden dat het decreet minder strenge voorwaarden zou bepalen voor een voorlopige erkenning, dan is het evenwel niet aanvaardbaar dat het aan de uitvoerende macht overgelaten wordt bij individuele beslissing de bijzondere omstandigheden te bepalen die tot een voorlopige erkenning aanleiding kunnen geven.

* * *

§ 5 van het artikel stelt een regel in betreffende de organisaties die « op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geen vol jaar actief waren.. . ».

Zodanige regel is een overgangsmaatregel en hoort dienvolgens in de overgangsbepalingen in fine van het ontwerp te worden opgenomen.

* * *

In § 6 komt onder de vereisten waaraan de organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk moeten voldoen deze voor : « 4) uitsluitend (te) strekken tot het vormen van volwassenen in verenigingsverband.. . » .

Zoals hoger naar aanleiding van § 2 is opgemerkt, gaat ook hier de commentaar in de memorie van toelichting verder dan de tekst van het ontwerp. De tekst vergt inderdaad niet dat de organisatie uitsluitend vormingswerk voor Nederlandstaligen moet verrichten.

Voorts ware het bepaalde in 4) beter geredigeerd als volgt :

«... door middel van de volgende activiteiten en deze activiteiten te hebben georganiseerd gedurende ten minste één jaar vóór de indiening van de aanvraag tot erkenning :

- a)
- b)
- c)
- d) het organiseren van vormingscursussen ter opleiding van verantwoordelijken in het sociaal-cultureel vormingswerk; ».

Het bepaalde in 5) en 6) ware beter als volgt gesteld :

« 5) een boekhouding bezitten die zodanig is ingericht dat de financiële controle in verband met de aanwending van de Rijkstoelagen mogelijk is; de Minister, die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen;

6) jaarlijks een begroting waaruit het evenwicht van ontvangsten en uitgaven blijkt, en de rekeningen van het vorige jaar met de nodige verantwoordingsstukken voorleggen ».

* * *

§ 7 luidt als volgt :

« § 7. De Koning bepaalt wat behoort tot de actieve werking van de organisaties, zoals algemeen bepaald bij § 6, 4) van dit artikel en tot deze van hun lokale afdelingen of groepen, waarvan sprake in artikel 2, § 3, 3 en 4, de Hoge Raad voor de volksopleiding gehoord ».

In verband met die bepaling dient te worden opgemerkt dat, indien de materie welke het voorwerp ervan uitmaakt een reglementeerbare materie is, het aan de Cultuurraad toekomt deze materie te regelen omdat zij onmiddellijk bij de vereisten tot erkenning aanleunt. Indien het daarentegen om zuivere feiten gaat, moet de beoordeling ervan aan de toelage verlenende overheid worden overgelaten zonder dat verdere reglementering nodig is.

* * *

§ 8 bepaalt :

« § 8. De erkenning van organisaties die niet meer beantwoorden aan de voorwaarden en vereisten, opgesomd in de voorgaande paragrafen, wordt opgeheven ».

Gelet op de inleidende zin van § 3 — « . . . erkend te worden en te blijven.. » — is § 8 overbodig en mag worden geschrapt.

Art. 3

Bij deze bepaling wordt onder meer aan de Koning de opdracht verleend de formaliteiten te bepalen « voor het verlenen, het handhaven en het opheffen van de erkenning ».

Een zulkdanige opdracht is een miskennis van artikel 11 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpakt naar luid waarvan « De voorwaarden en de procedure van erkenning..., naar gelang van het geval bij wet of bij decreet (worden) vastgelegd ».

* * *

HOOFDSTUK III

Het opschrift mag zich beperken tot de term « Toelageregeling ».

Art. 4

In § 2, 2. lijken de woorden « Deze gemiddelde bedragen worden gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der consumptieprijzen » overbodig omdat de referentiewedden zelf schommelen met de index. Mocht de bepaling om een of andere reden behouden blijven, dan dient ze te worden aangevuld met een vaststelling van de spilindex.

* * *

In § 2, 3. ware de zin : « . . . Het ganse bedrag dat als toelage voor personeelskosten is uitgekeerd, moet ook aan personeelskosten worden besteed.. . » beter vervangen door de volgende :

« ... Het ganse bedrag dat als toelage voor personeelskosten is uitgekeerd, mag slechts aan personeelskosten worden besteed ... ».

* * *

In § 2,3. wordt verder nog gesteld :

« De verenigingen en de personeelsleden moeten toestaan dat hun belastingaangifte daaromtrent wordt nagekeken ».

Uit het oog mag niet worden verloren dat de personeelsleden van bedoelde verenigingen worden betaald door de vereniging, die hun werkgever is, zij het met gelden die voortkomen uit toelagen. Het nazicht van hun belastingaangifte kan dus niet zonder meer op dezelfde voet worden gesteld als het nazicht van de belastingaangifte van de vereniging, bestemming van de Rijkstoelage.

Bovendien, als verplichting die niet het karakter van een voorwaarde tot subsidieerbaarheid heeft, is het een middel van toezicht op de aanwending van de Rijkstoelagen waaromtrent in het advies L. 11 872/1 van 12 juli 1973 betreffende een ontwerp-decreet met soortgelijke inhoud reeds is opgemerkt « . . . dat het toezicht op de toekenning en op de aanwending van Rijkstoelagen en de maatregelen ter beteugeling van misbruiken terzake geregeld worden door het koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967, door het koninklijk besluit van 26 april 1968 en door het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elken aard. Deze wettelijke regelingen kunnen niet bij of krachtens een decreet worden aangevuld ».

* * *

De bepalingen van § 3, § 4 en § 5 zouden, gelet op vormwijzigingen die geen nadere uitleg vereisen, beter als volgt gelezen worden :

« § 3.... In alle andere gevallen is de verhouding tussen de gesubsidieerde personeelsleden van twee ... ».

« § 4. Voor de erkende algemene organisaties omvat de Rijkstoelage :

1° 100 th. van . . .

a) twee personeelsleden als bedoeld sub 3 van artikel 2, § 3;

b) ...

2° 85 th.

3° 65 th.

4° ... ,

5° een jaarlijkse werkingstoelage ten bedrage van 250 000 frank per twee . . . ».

« § 5.

1° 50 th. . . .

2° 35 th. . . . ».

* * *

§ 6 luidt als volgt :

« De Minister, die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, zal de onder § 4, 4° en 5°, en § 5, 3° en 4°, bedoelde bedragen aanpassen aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen ».

* * *

Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat het in overweging gesteld systeem van indexering onvolledig is; minstens zou de spilindex moeten vastgesteld worden.

* * *

Volgens § 8 bepaalt de Koning « de nadere regeling voor de uitkering en de controle op het gebruik van de verschillende subsidies, de Hoge Raad voor de volksopleiding gehoord ».

Zoals onder artikel 3 is opgemerkt, strookt een zodanige bepaling niet met artikel 11 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact. Anderzijds heeft de Cultuurraad geen bevoegdheid om aan de Koning delegatie te verlenen nadere regels op de controle van de aanwending van Rijkstoelagen vast te stellen. Hierbij mag worden verwezen naar de opmerking onder artikel 4, § 2.

Art. 5.

In § 1. wordt aan de Koning de opdracht gegeven de begrenzing van het aantal gesubsidieerde personeelsleden te bepalen « overeenkomstig algemene en objectieve criteria ».

In § 2 wordt aan de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft de opdracht gegeven « overeenkomstig de krachtens § 1 bepaalde algemene en objectieve criteria » een uitbreiding van de gesubsidieerde personeelsformatie toe te staan.

Het vaststellen van de criteria welke zullen dienen aangewend te worden voor het bepalen van het aantal gesubsidieerde personeelsleden en voor het toestaan van een personeelsuitbreiding is een essentieel aspect van de toelageregeling en dient als zodanig door de Cultuurraad zelf vastgelegd te worden.

Art. 6

De opdracht tot het bepalen van het bedrag van starttoelagen en van de modaliteiten van toekenning ervan, welke gegeven wordt aan de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, behoort tot de normale uitvoeringstaak van de Koning te meer daar er ter zake geen voorafbestaande regels zijn.

Ook schrijft artikel 6 van het ontwerp voor dat « de Hoge Raad voor de volksopleiding gehoord » wordt. Om

te voldoen aan het bepaalde bij artikel 12 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, dient in artikel 6 van het ontwerp te worden verduidelijkt dat bedoeld advies met redenen zal zijn omkleed.

Art. 7

In het vierde lid van dit artikel wordt bepaald dat tijdens de eerste twee jaren van toepassing van het decreet, de gesubsidieerde personeelsformatie van de verenigingen overeenkomt met het aantal op 1 januari 1974 werkelijk in dienst zijnde gesubsidieerde personeelsleden, met uitzondering van de personeelsleden vermeld in artikel 2, § 3, 3 a). Het blijkt uit een verklaring van de gemachtigde ambtenaar dat hiermede bedoeld wordt dat in alle geval twee personeelsleden, als vermeld in artikel 2, § 3, 3 a), tot subsidiëring aanleiding kunnen geven, zelfs indien zij op 1 januari 1974 nog niet tot de personeelsformatie behoorden.

Om dit duidelijker te stellen, wordt voor het vierde lid de volgende lezing in overweging gegeven :

« Tijdens de eerste twee jaar volgend op de erkenning overeenkomstig dit decreet, is het aantal subsidieerbare personeelsleden van die verenigingen niet hoger dan het aantal op 1 januari 1974 werkelijk in dienst zijnde gesubsidieerde personeelsleden met dien verstande evenwel dat het in artikel 2, § 3, 3 a) bepaald aantal personeelsleden mag bereikt worden ».

De kamer was samengesteld uit :
de heren :

F. LEPAGE, eerste voorzitter;
H. COREMANS,
A. VANDER STICHELE, *staatsraden*;
J. LIMPENS,
S. FREDERICQ, *bijzitters van de afdeling wetgeving*;
E. VAN VYVE, *afdelingsgriffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE, *<auditeur>*.

De Griffier,
E. VAN VYVE

De Voorzitter,
F. LEPAGE

ONTWERP VAN DECREET

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Gelet op het akkoord van de heer Staatssecretaris voor Begroting, dd. 24 januari 1975;

Gelet op het advies van de Raad van State, dd. 9 januari 1975;

Op de voordracht van Onze Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden is gelast in Onze Naam bij de Cultuuraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Binnen de grenzen van de culturele dotaties verleent de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, onder de bij of krachtens dit decreet bepaalde voorwaarden, Rij kstoelagen aan de erkende Nederlandstalige organisaties als bedoeld in het artikel 2, en onder welke beheer het sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband wordt georganiseerd.

HOOFDSTUK II

Erkenning

Art. 2

§ 1. Onder sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen wordt verstaan : het bieden van vormingsmogelijkheden die erop gericht zijn de veelzijdige persoonlijke ontwikkeling van volwassenen met het oog op een beter begrip van zichzelf en van hun situatie in de maatschappij en hun volwaardiger participatie aan het maatschappelijk gebeuren te bevorderen.

§ 2. Onder vereniging wordt verstaan : het georganiseerd samenkomen en samenwerken van personen tot een bepaald doel, waarbij de aansluiting vrijwillig gebeurt met een beperkte en persoonlijke **financiële inbreng**

om aannemelijk te maken dat de benodigde middelen ter beschikking staan om de gestelde doeleinden te **verwezenlijken**.

§ 3. Om als organisatie voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband erkend te worden en te blijven, moeten **de** organisaties uitsluitend worden opgericht met het doel Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen te bedrijven en :

1. het sociaal-cultureel vormingswerk op basis van lokale groepsactiviteiten en met beoefening van de medezeggenschap van hun leden inrichten;

2. algemene of streekorganisaties zijn.

Onder algemene organisatie wordt verstaan de organisatie wier werkingssfeer tenminste vier provincies van het Nederlandse taalgebied omvat.

Onder streekorganisatie wordt verstaan de organisatie waarvan de werkingssfeer tenminste twee derde van de bestuurlijke arrondissementen van een provincie van het Nederlandse taalgebied omvat.

Worden voor de toepassing van dit decreet met een provincie van het Nederlandse taalgebied gelijkgesteld de bestuurlijke arrondissementen Halle-Vilvoorde, Leuven en Brussel-Hoofdstad samen.

3. om als algemene organisatie erkend te worden moet een organisatie bovendien een actieve werking ontplooien :

a) onder het centraal beleid van ten minste twee daartoe bijzonder bevoegde bezoldigde personeelsleden met volledige dagtaak;

b) in ten minste 120 lokale afdelingen of groepen met dien verstande dat binnen elke provincie ten minste 1 streekorganisatie is met ten minste 25 lokale werkzame afdelingen of groepen die gespreid zijn over ten minste twee derde van de bestuurlijke arrondissementen.

4. om als streekorganisatie erkend te worden moet een organisatie bovendien een actieve werking ontplooien in ten minste 25 lokale afdelingen of groepen, die gespreid zijn over ten minste twee derde van de bestuurlijke arrondissementen.

Kunnen met streekorganisaties gelijkgesteld worden hetzij de provinciale, hetzij de arrondissementele geledingen van de erkende algemene organisaties, met dien verstande dat binnen de provinciale of arrondissementele geleding ten minste 25 lokale afdelingen of groepen werkzaam zijn.

De Koning bepaalt de nadere erkenningsvoorwaarden voor de streekorganisaties, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

§ 4. Van de bepalingen onder § 3, lid 3 en lid 4 kan worden afgeweken indien blijkt, dat bijzondere sociaal-culturele omstandigheden de ontwikkeling van de vereniging hebben afgeremd. In dit geval kan tot voorlopige erkenning worden overgegaan.

Deze bijzondere sociaal-culturele omstandigheden, krachtens dewelke iedere vereniging kan beroep doen op een voorlopige erkenning, worden door de Koning bepaald, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

Indien na twee achtereenvolgende jaren volgend op de voorlopige erkenning niet is voldaan aan de voorwaarden bepaald bij § 3, lid 3 en lid 4, is de erkenning opgeheven.

§ 5. Nieuwe organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband kunnen onder de bij artikel 2 bepaalde voorwaarden erkend worden voor een proefperiode van twee jaar. Indien zij na deze erkenning aan de gestelde voorwaarden blijven voldoen, wordt hun erkenning bekrachtigd.

§ 6. Daarenboven moeten de organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband aan de volgende vereisten voldoen :

1. opgericht zijn op privé-initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk;

2. hun zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of te Brussel-Hoofdstad;

3. geleid worden door een bestuurscomité, waarvan alle leden van Belgische nationaliteit zijn en dat ten minste uit vijf leden bestaat;

4. uitsluitend strekken tot het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, door middel van elk van de volgende activiteiten en deze activiteiten te hebben georganiseerd gedurende ten minste één jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning :

a) het aanbieden aan hun provinciale of arrondissementale geledingen en lokale afdelingen of groepen van vormingsprogramma's en -projecten, documentatie, hulp- en leermateriaal;

b) het stelselmatig begeleiden en stimuleren van plaatselijke vormingsinitiatieven;

c) het beschikken over een tijdschrift dat ten minste vier maal per jaar verschijnt;

d) het organiseren van vormingscursussen ter opleiding van verantwoordelijken in het sociaal-cultureel vormingswerk.

5. een boekhouding bezitten die zodanig is ingericht dat de financiële controle in verband met de aanwending van de rijksstoelagen mogelijk is; de Minister, die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen;

6. jaarlijks een begroting, waaruit ten minste het evenwicht van ontvangsten en uitgaven blijkt en de rekeningen van het vorige jaar met de nodige verantwoordingsstukken voorleggen;

7. aanvaarden dat de aangestelde inspecteurs en verificateurs de werking en de boekhouding, zo nodig ter plaatse, onderzoeken.

§ 7. De Koning bepaalt nader wat behoort tot de actieve werking van de organisaties, zoals algemeen bepaald bij § 6, 4) van dit artikel en tot deze van hun lokale afdelingen of groepen, waarvan sprake in artikel 2, § 3, 3 en 4, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

Art. 3

De erkenning wordt verleend door de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, die ook de erkenningen opheft, de Hoge Raad voor de Volksop-leiding gehoord.

De Koning bepaalt nader de formaliteiten voor het ver-lenen, het handhaven en het opheffen van de erkenning, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

HOOFDSTUK III

Toelageregeling

Art. 4

§ 1. De Rijkstoelage bestaat uit een toelage voor perso-neelskosten, uit een vaste basistoelage en uit een toelage voor de werking.

§ 2. 1) Als gesubsidieerde personeelskosten worden be-schouwd : het brutobedrag van het salaris en van het va-kantiegeld van de personeelsleden met beleids- en educa-tieve verantwoordelij kheden en van de administratieve personeelsleden en de bijdragen die de werkgever voor hen moet storten in toepassing van de wet op de maatschap-pelijke zekerheid voor werknemers.

2) Voor de berekening van de toelage voor elk perso-neelslid wordt als basiswedde genomen, enerzijds voor de personeelsleden met beleids- en educatieve verantwoorde-lijkheden, het gemiddelde bedrag tussen de beginwedde van een geaggregeerd leraar algemene vakken in het secun-dair onderwijs van de lagere graad en de eindwedde van een geaggregeerd leraar algemene vakken in het secundair onderwijs van de hogere graad in het Rijksonderwijs, anderzijds voor de administratieve personeelsleden, het ge-middelde bedrag tussen de beginwedde van klerk en de eindwedde van bestuurssecretaris in de Rij ksadministratie.

3) De uitgekeerde brutosalarissen mogen voor de per-soneelsleden met beleids- en educatieve verantwoordelijk-heden, respectievelijk de administratieve personeelsleden, niet lager liggen dan de voor de berekening van de hier-voor bedoelde gemiddelde bedragen gebruikte begin-wedde. Het ganse bedrag dat als toelage voor personeels-kosten is uitgekeerd, mag slechts aan personeelskosten worden besteed. De verenigingen moeten toestaan dat hun belastingaangifte daaromtrent wordt nagekeken.

4) De Koning bepaalt, de Hoge Raad voor de Volks-opleiding gehoord, de diploma's waarvan de personeels-leden naar gelang de aard van hun functies, houder moe-ten zijn en de bewijzen van beroepservaring die zij dienen te leveren opdat de organisaties uit hunner hoofde toela-gen kunnen ontvangen.

§ 3. Voor een algemene organisatie met twee tot vijf gesubsidieerde personeelsleden met algemene beleids- en educatieve verantwoordelijkheid, komen slechts drie admi-nistratieve personeelsleden voor subsidiering in aanmer-king.

In alle andere gevallen is de verhouding tussen de ge-subsidieerde personeelsleden van twee beleids- en edu-

catieve verantwoordelijken tot één administratief personeelslid.

§ 4. Voor de erkende algemene organisaties omvat de Rijkstoelage :

1° 95 th. van de in § 2 bedoelde personeelskosten voor :

a) twee personeelsleden als bedoeld sub 3 van artikel 2, § 3;
6) één administratief personeelslid, en

2° 80 th. van de in § 2 bedoelde personeelskosten voor :

a) hoogstens tien bijkomende personeelsleden met algemene beleids- en educatieve verantwoordelijkheid;

6) hoogstens vijf bijkomende administratieve personeelsleden, en

3° 60 th. van de in § 2 bedoelde personeelskosten voor de overige bijkomende personeelsleden met in achtnaam van het in § 3 bepaalde;

4° een vaste jaarlijkse basistoelage voor de werking ten bedrage van 100 000 frank;

5° een jaarlijkse werkingstoelage ten (bedrage van 250 000 frank per twee in artikel 2, § 3, 3), a, bedoelde personeelsleden en van 100 000 frank per bijkomend personeelslid met algemene beleids- en educatieve verantwoordelijkheid.

§ 5. Voor de erkende streekorganisaties omvat de Rijkstoelage :

1° 45 th. van de in § 2 bedoelde personeelskosten voor één personeelslid met beleids- en educatieve verantwoordelijkheid voor één administratief personeelslid;

2° 30 th. van de in § 2 bedoelde personeelskosten voor de overige personeelsleden met inachtnaam van het in § 3, tweede lid bepaalde;

3° een vaste jaarlijkse basistoelage ten bedrage van 50 000 frank;

4° een jaarlijkse werkingstoelage ten bedrage van 50 000 frank per personeelslid met beleids- en educatieve verantwoordelijkheid.

§ 6. De Minister, die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, zal de onder § 4, 4° en 5° en § 5, 3° en 4° bedoelde bedragen aanpassen aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijsen.

De hierboven opgegeven maximumbedragen komen overeen met het algemeen indexcijfer van de consumptieprijsen op 1 december 1975. Dit cijfer wordt gelijkgesteld met 100. De bedoelde maximumbedragen worden verhoogd of verlaagd met vijf ten honderd per volledige tranche van 5 punten boven of onder het cijfer van 1 december 1975, gelijkgesteld met 100.

Het in aanmerking te nemen indexcijfer is het cijfer vastgesteld op 1 december van het voorafgaand begrotingsjaar.

§ 7. Onder het voorbehoud dat de afrekening van het vorige jaar en de begroting van het lopende jaar door de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft zijn goedgekeurd, wordt de subsidie uitgekeerd

onder vorm van driemaandelijkse voorschotten, te betalen per trimester van het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd.

Het nog resterende gedeelte van de subsidie wordt uitgekeerd, na de goedkeuring door de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de voorgelegde betalingsbewijzen, vóór 1 maart van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitsjaar.

§ 8. De Koning bepaalt de nadere regeling voor de uitkering van de verschillende subsidies, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

Art. 5

§ 1. Het aantal gesubsidieerde personeelsleden wordt begrensd door de in artikel 2, § 6, 4 vereiste en gepresenteerde activiteiten en door het aantal lokale afdelingen of groepen die een actieve werking hebben, zoals bepaald bij het koninklijk besluit voorzien in artikel 2, § 7 van dit decreet. Deze begrenzing wordt overeenkomstig algemene en objectieve criteria door de Koning bepaald, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

§ 2. Wanneer de evolutie van het aantal afdelingen of groepen die een actieve werking hebben, zoals bepaald bij het koninklijk besluit voorzien in artikel 2, § 7 gedurende twee achtereenvolgende jaren, van algemene of streekorganisaties zulks wettigt, staat de Minister, die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, overeenkomstig de krachtens § 1 bepaalde algemene en objectieve criteria, een uitbreiding van de gesubsidieerde personeelsformatie toe.

Deze uitbreiding kan per jaar echter hoogstens één personeelslid met beleids- en educatieve verantwoordelijkheid omvatten.

§ 3. Wanneer de evolutie van het aantal afdelingen of groepen die een actieve werking hebben zoals bepaald bij het koninklijk besluit voorzien in artikel 2, § 7 gedurende twee achtereenvolgende jaren, van algemene of streekorganisaties zulks wettigt, zal de Minister, die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, overeenkomstig de krachtens § 1 bepaalde algemene en objectieve criteria, een vermindering van de gesubsidieerde personeelsformatie doorvoeren, de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord.

§ 4. De organisaties zullen jaarlijks vóór 1 april opgave doen van het aantal personeelsleden die in aanmerking komen voor de berekening van de subsidieerbare personeelskosten in het volgend begrotingsjaar.

Art. 6

Voor nieuwe experimentele initiatieven kunnen starttoelagen worden verleend. De Koning bepaalt, het met redenen omkleed advies van de Hoge Raad voor de Volksopleiding gehoord, het bedrag ervan, alsook de modaliteiten van toekenning. De starttoelagen kunnen verleend worden voor een periode van maximum 3 jaar. Zij dienen aangevraagd vóór 1 april dat aan het begrotingsjaar voorafgaat.

HOOFDSTUK IV**Overgangs- en slotbepalingen**

Art. 7

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1976.

De organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband worden onttrokken aan het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige Volksontwikkeling, gewijzigd bij koninklijk besluit van 22 december 1971.

Evenwel blijven verenigingen, die met toepassing van het voormelde koninklijk besluit als organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband erkend zijn, de daaraan verbonden subsidiëring genieten tot de datum van hun erkenning overeenkomstig het tegenwoordig decreet, en uiterlijk tot 1 januari 1977.

Tijdens de eerste twee jaar volgend op de erkenning overeenkomstig dit decreet, is het aantal subsidieerbare personeelsleden van die verenigingen niet hoger dan het aantal op 1 januari 1974 werkelijk in dienst zijnde gesubsidieerde personeelsleden, met dien verstande evenwel dat het in artikel 2, § 3, 3 a), bepaald aantal personeelsleden mag bereikt worden.

Organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband die op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geen vol jaar actief waren, kunnen onder de bij artikel 2 bepaalde voorwaarden erkend worden voor een proefperiode van twee jaar. Indien zij na deze periode aan de gestelde voorwaarden blijven voldoen, wordt hun erkenning bekrachtigd.

Gegeven te Brussel, 27 januari 1975.

BOUDEWIJN

VAN KONINGSWEGE :

*De Minister van Nederlandse Cultuur
en van Vlaamse Aangelegenheden,*

R. DE BACKER-VAN OCKEN
